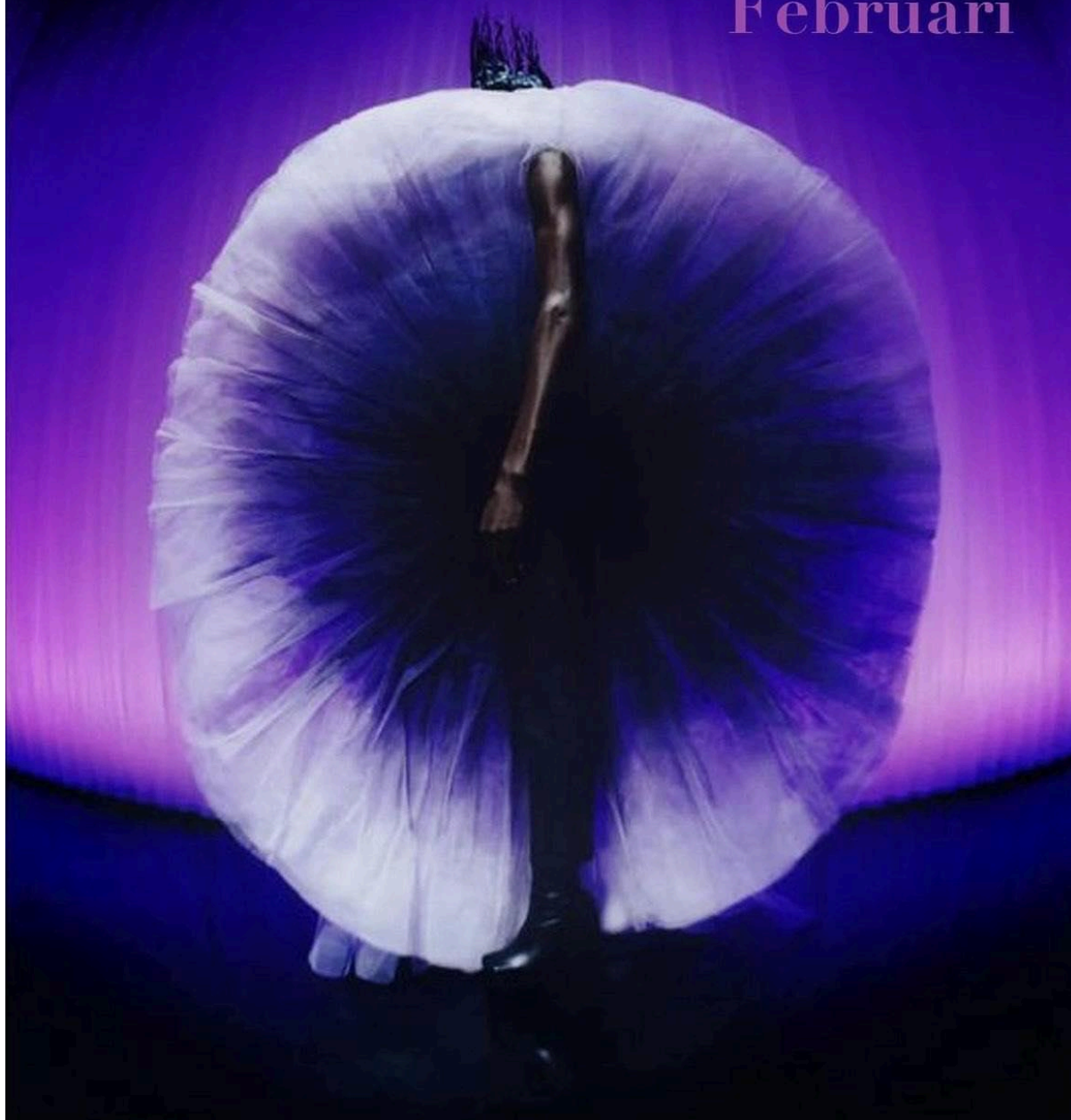

Modebrevet

Februari

Hållbara lösningar

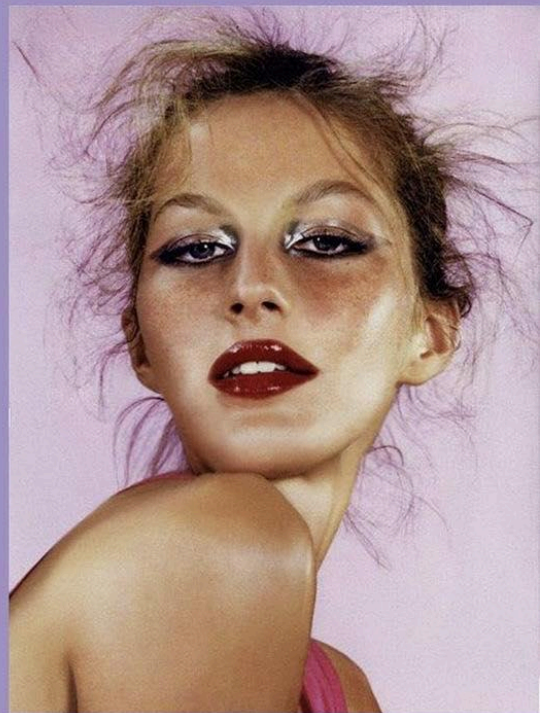
till dagens modeindustri

Under MODA42 har vi på termin 4 fått i uppgift att i grupp hålla studentledda föreläsningar om varsitt ämne som är hett i modebranschen. Grupp 2 fokuserade på hållbarhet och mer specifikt hållbara lösningar. Utifrån kursens litteratur presenterade gruppen följande lösningar:

Individens makt: Börja uppmana varje individ att bidra till en mer hållbar modeindustri genom medvetna val och att värdera det vi redan äger. Konsumera mindre fast fashion av dålig kvalitet och reparera kvalitetssäkra produkter om de går sönder.

Fokusera på det cirkulära: Titta på lapparna innan du köper ett plagg och fördjupa dina kunskaper inom olika material. Tål det här materialet att tvättas mycket? Är det slittåligt? Kommer det att värma dig? **Skifta mindset och möjliggör ett cirkulärt modesystem.** Fokusera på att köpa plagg med lång livslängd som du antingen kan återvinna eller skänka när du slutar att använda det.

Utvärdera din egen garderob: Det miljövänligaste plagget är det som används. Se över din egen garderob och rensa ut det som inte kommer till användning. Kanske har du en kompis som skulle passa i dom lite för små jeansen? Eller ett syskon som skulle kunna styla om den där gamla stickade tröjan? Se dig om i din omgivning innan du väljer att kassera ett plagg!

Hanna Billerstam, T4

Tessans Tankar...

I början av januari besökte jag utställningen Van Gogh Alive i Malmö. Och efter allt vi har fått lära oss från MODA33 om att applicera en multisensorisk upplevelse på museiutställningar var verkligen Van Gogh Alive en fröjd att besöka!

Utställningen kändes knappt som en utställning utan mer som ett biobesök, som guidade besökarna genom Vincent Van Goghs konst och liv, genom ett mer klassiskt utställningsrum till en början, med bilder och text, för att sedan ledas in i ett större rum med stora skärmar som ändrades ständigt med både text, effekter och bilder, ackompanjerat till klassisk speciellt utvald musik som skulle passa sinnesstämningen. Även om varken jag eller min vän kände de doftnoter som även skulle finnas på utställningen (vilket jag mer än gärna skyller på vinterförkylning) - så var det inte något som gjorde att upplevelsen kändes inkomplett. Utställningen har förlängts till april så min stora rekommendation är absolut att besöka den om ni inte gjort det än, det är väldigt lätt att försvinna in i den vackra konsten några timmar där utan problem!

Men jag vill förvarna att det inte är en munter utställning, på sin höjd lite vackert melankolisk. Detta då Vincent inte hade ett speciellt muntert liv. Dels fick han bara en enda tavla såld under sin livstid, vilket idag kan kännas absurt när hans konst säljs för miljoner, och dels slogs han mot demoner inom sig hela livet, tills han till slut förlorade kampen och sköt sig ute på en åker, för att senare avlida i sin brors armar. Att utställningen inte försöker skönmåla Vincents mående tycker jag är bra- för han levde i ett helvete på många sätt. Men det är faktiskt också genom att normalisera existensen av psykisk ohälsa som vi kan försöka övervinna den.

Även om vi kanske på många sätt har mer ångest än någonsin (tex så går 10% av sveriges befolkning på antidepressiva) - så uppmärksammar vi också problemet på ett helt annat sätt idag. När Vincent levde var synen på psykisk ohälsa en helt annan än idag- och en deprimerad person ansågs snarare sjuk i huvudet och placerades på diverse institutioner. Förvisso är depression en sjukdom- men det är i inte huvudet på personen som problemet ligger.

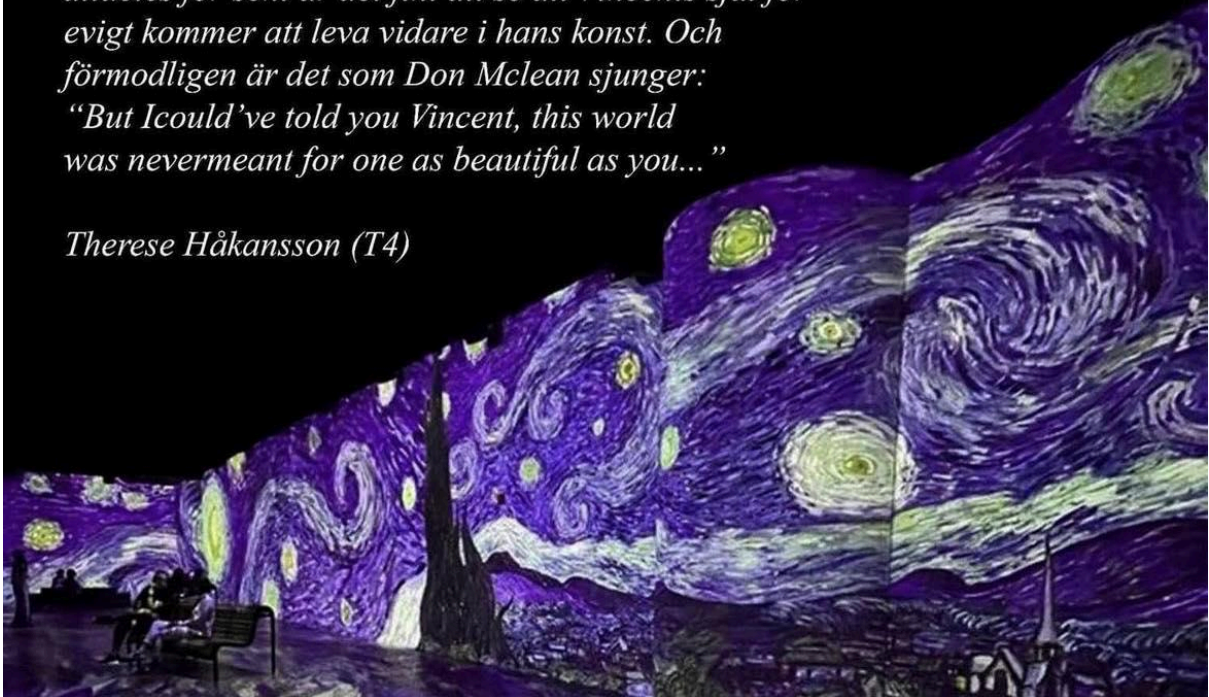

Jag kommer alltid att vara som en öppen bok när det kommer till mina egna erfarenheter av psykisk ohälsa. Jag vet vilken mardröm jag har befunnit mig i genom min kamp mot mina egna demoner som utspelat sig på olika sätt- och vill aldrig bidra till att någon annan skäms för att de befunnit sig eller befinner sig i samma mardröm. Det finns hjälp att få, och det kommer att vända, även när det känns som mörkast.

Ett av citaten som Van Gogh själv sa och som visades på utställningen är: "jag kan inte ändra på det faktum att mina tavlor inte säljer. Men det kommer en tid när man ser vad de är värda snarare än värdet på färgen som använts."

Den tiden är här, och även om hans upprättelse kom alldeles för sent är det fint att se att Vincents själ för evigt kommer att leva vidare i hans konst. Och förmodligen är det som Don Mclean sjunger: "But I could've told you Vincent, this world was never meant for one as beautiful as you..."

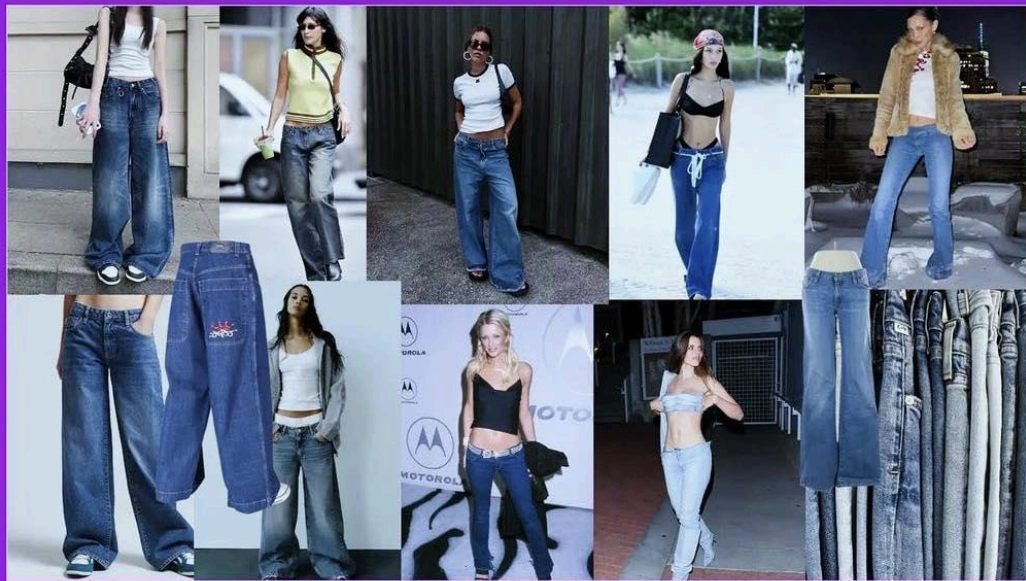
Therese Håkansson (T4)

MOODBOARDS 2024

AV: T4

“DEN RAKA SILUETTEN”

“DENIM”

BILDER FRÅN SITTINGEN

